

www.abselektro.com

INFO Sport | Biz | Video | FM | Život | **Kultura** | Auto | Putovanja | Nekretnine | Blog | F

Naslovna | Vesti | **Teme** | Foto-galerija | TV Info kanal | Moj ugao | Štampa | Mišlje

SMS VESTI Pošaljite poruku **START BILTEN VESTI** na broj 5888 [Više o servisu](#)

B92 > Info > Vesti > Društvo

Međunarodni dan za podršku žrtvama

26. Jun 2010. | 09:52 | Izvor: Tanjug

Beograd -- Međunarodni dan za podršku žrtvama torture biće obeležen danas u Srbiji plesno-muzičkim performansom "Zajedno protiv torture" na Kalemegdanu.

Konvenciju protiv torture i drugih surovih, neljudskih i ponižavajućih postupaka ili kazni, koju je usvojila Generalna skupština UN, stupila je na snagu 26. juna 1987 godine.

Srbija je među državama potpisnicama. Konvencija definiše torturu kao "namerno nanošenje jakog mentalnog ili fizičkog bola i patnje od strane službenog lica, ili uz njegov pristanak, u određenu svrhu".

Ističe se da je zabrana torture apsolutna i da joj niko i ni pod kojim uslovima ne sme biti izložen.

Konvencija obavezuje države potpisnice da spreče torturu, prepoznaju i kazne počinioca, obezbede fer i adekvatnu novčanu kompenzaciju za žrtve, zvanično priznanje da je datoj osobi naneta povreda i patnja, kao i rehabilitaciju.

Srbija je 2006. ratifikovala i Opcioni protokol UN uz Konvenciju (OPCAT), kojim se ustanovljava efikasan sistem nadgledanja zatvorskih i pritvorskih jedinica.

Prema OPCAT-u, svaka država članica je dužna da najkasnije godinu dana posle ratifikacije, ili pristupanja protokolu ima, odredi ili uvede jedan ili više nezavisnih nacionalnih mehanizama za prevencije torture na nacionalnom nivou. Međutim, Srbija još nema taj mehanizam.

Nacionalni mehanizmi prevencije moraju da imaju ovlašćenja da obavljaju redovne kontrole, posete i nadzor nad svim mestima gde se nalaze lica lišena slobode, radi sprečavanja torture i drugih oblika lošeg postupanja.

Posledice torture mogu biti fizičke i psihičke, kratkotrajne ili dugotrajne, a problemi, pored žrtava, pogađaju njihove porodice i prijatelje, dok posledice može da oseća i celokupno društvo.

Najčešći počinioci torture, navedno je u Biltenu Centra za rehabilitaciju žrtava torture, su vojska, policija, paravojne snage, ali to mogu biti i zatvorski i državni službenici, zdravstveni radnici i zatvorenici koji deluju uz pristanak ili po naredbi službenih osoba.

Međunarodni dan za podršku žrtvama

Beograd -- Međunarodni dan za podršku žrtvama torture biće obeležen danas u Srbiji plesno-muzičkim performansom "Zajedno protiv torture" na Kalemegdanu.

Konvenciju protiv torture i drugih surovih, neljudskih i ponižavajućih postupaka ili kazni, koju je usvojila Generalna skupština UN, stupila je na snagu 26. juna 1987 godine.

Srbija je među državama potpisnicama. Konvencija definiše torturu kao "namerno nanošenje jakog mentalnog ili fizičkog bola i patnje od strane službenog lica, ili uz njegov pristanak, u određenu svrhu".

Ističe se da je zabrana torture apsolutna i da joj niko i ni pod kojim uslovima ne sme biti izložen.

Konvencija obavezuje države potpisnice da spreče torturu, prepoznaju i kazne počinioce, obezbede fer i adekvatnu novčanu kompenzaciju za žrtve, zvanično priznanje da je datoj osobi naneta povreda i patnja, kao i rehabilitaciju.

Srbija je 2006. ratifikovala i Opcioni protokol UN uz Konvenciju (OPCAT), kojim se ustanovljava efikasan sistem nadgledanja zatvorskih i pritvorskih jedinica.

Prema OPCAT-u, svaka država članica je dužna da najkasnije godinu dana posle ratifikacije, ili pristupanja protokolu ima, odredi ili uvede jedan ili više nezavisnih nacionalnih mehanizama za prevencije torture na nacionalnom nivou. Međutim, Srbija još nema taj mehanizam.

Nacionalni mehanizmi prevencije moraju da imaju ovlašćenja da obavljaju redovne kontrole, posete i nadzor nad svim mestima gde se nalaze lica lišena slobode, radi sprečavanja torture i drugih oblika lošeg postupanja.

Posledice torture mogu biti fizičke i psihičke, kratkotrajne ili dugotrajne, a problemi, pored žrtava, pogađaju njihove porodice i prijatelje, dok posledice može da oseća i celokupno društvo.

Najčešći počinioci torture, navedno je u Biltenu Centra za rehabilitaciju žrtava torture, su vojska, policija, paravojne snage, ali to mogu biti i zatvorski i državni službenici, zdravstveni radnici i zatvorenici koji deluju uz pristanak ili po naredbi službenih osoba.